

VILLA OIVALAN RESTAUROINTI KESÄLLÄ 2012

LIVADY
OSAKEYHTIÖ

VILLA OIVALAN RESTAUROINTI KESÄLLÄ 2012

S A A T E S A N A T

Kuvassa vasemmalta Marko Huttunen, Harri Metsälä, Hilma Huttunen, Hella Huttunen ja Vappu-koira, Sassi Heiskanen ja Juulia Mikkola.

Suomen Arkkitehtiliitto tilasi Villa Oivalan keväälle 2012 määrättyjen kunnostustöiden suunnittelua, toteutusta ja valvontaa Livady Osakeyhtiöltä 6000 eurolla. Tärkeimmät korjauskohteet olivat tuulikaapin terassi nurkkapylväineen sekä salin ja työhuoneen takat. Lisäksi maalattiin edellisvuotiset, puupinnalle jääneet ulkovuorauksen paikkaukset sekä jatkettiin ovien ja ikkunoiden kunnostusta.

Tuulikaapin terassin lahovaurio paljastui arveltua laajemmaksi. Se ulottui tuulikaapin lattian alle ja ulkoseinän alaosaan, minkä vuoksi alapohjarakenteet jouduttiin uusimaan kokonaan. Koska vaiheittain syntynyt alapohjarakenne oli erityisen lahonarka, sitä muutettiin turvallisemmaksi. Keittiön alla oleva haltiapalkki oli pudonnut kiviltään, minkä johdosta keittiön ja tuulikaapin sisäovien käynti ei ollut sujuvaa ja terassin pinta syötti vettä rakenteisiin. Haltijapalkin tuenta korjattiin ennen varsinaisia korjaustöitä.

Livadystä töihin osallistuivat arkkitehti, restaurointimestari Marko Huttunen, arkkitehti Juulia Mikkola sekä arkkitehtiylioppilas Sassi Heiskanen. Takat ja makuuhuoneen muurin kunnosti arkkitehti, tietokirjailija, uunimestari Harri Metsälä. Hilma ja Hella Huttunen toimivat työmaamäntinä. Arkkitehtiliiton puolesta työtä valvoi Villa Oivalan hoitokunnan puheenjohtaja, arkkitehti Jyri Haukkavaara.

Tuulikaapin korjaustyöt eivät tulleet valmiiksi työlle varattuna aikana, mutta niitä saatettiin onnekkaisesti jatkaa 8.-15.7., jolloin Huttusen perheelle oli varattu lomaviikko Oivalassa.

Kiitämme nöyrimmästi, että saimme työskennellä täyttä osaamistamme hyödyntäen sivistyneissä olosuhteissa.

Kalliossa 17.7.2012, Marko Huttunen ja Juulia Mikkola

S I S Ä L L Y S

- 4 Saatesanat
- 6 Työmaajärjestelyt
- 8 Ruokavaraston sisäpuitteet
- 10 Ulko-ovet
- 12 Takkojen kunnostus
- 14 Tuulikaapin lahovaurio
- 22 Pientä säätöä
- 24 Vielä tehtävää
- 25 Tarvikkeita

T Y Ö M A A J Ä R J E S T E L Y T

Työväki asui Villa Oivalassa korjaustöiden ajan. Normaali päivärytmi oli seuraava: aamiainen kello 8.00, lounas kello 11.00, päiväkahvit kello 14.00 ja päivällinen kello 18.00. Päivällisen jälkeen siivottiin työmaa, saatettiin vielä puuhailla jotain pientä seuraavaa päivää valmistelevaa, peseydyttiin ja mentiin nukkumaan. Tehokasta työaika oli päivittäin reilut kahdeksan tuntia.

Edellisvuonna tehty tukeva, 1x3-metrinen työpöytä sijoitettiin sisäpihalle. Myös verstaan vanha höyläpenkki oli ahkerassa käytössä varsinkin sadepäivinä. Jotta verstaasta voitiin käyttää työmaan työkaluvarastona, sieltä siivottiin työmaan ajaksi syrjään kaikki Oivalan hoitokunnan työkalut.

Sali jouduttiin tyhjentämään pienemmistä huonekaluista ja tavaroista takan kunnostuksen ajaksi. Kirjahyllyn sisältö siirrettiin vaatehuoneen hyllyille, ja kirjahyllyn hyllytasot nostettiin syrjään. Astiakaappi ja huoneen toiseen päähän siirretty sohva suojattiin kivipölyltä muovilla.

Tuulikaapin lahovaurion korjaaminen ja keittiön haltiapalkin tukeminen edellyttivät työskentelemistä myös talon alla.

R U O K A V A R A S T O N S I S Ä P U I T T E E T

Ruokavaraston eli entisen palvelijahuoneen sisäpuitteet, joiden yläsyrjissä lukee ”tyttöjen huone”, oli jossakin vaiheessa poistettu käytöstä. Toinen niistä oli alennettu itikkaverkoksi; lasit oli poistettu ja puitteeseen oli naulattu pienillä kuparisilla nupeilla metallinen hyönteisverkko. Puitteen toinen sivusarja oli katkennut ja korjattu puitteeseen liimatulla ja ruuvatulla pulikalla. Toinenkin puite oli mahdollisesti ollut itikkaverkkona, sillä siinä oli nähtävillä naulanreijät. Nyt puite oli kuitenkin lasitettu vedetyllä lasilla, mutta kittaus oli jäänyt malaamatta. Se olikin kovettunut ja halkeillut mutta kuitenkin tiukasti kiinni.

8

Toisesta puitteesta poistettiin itikkaverkon jäänteet ja nupit. Molemmista puitteista kaavittiin ja hiottiin pois irtoava maali. Toisessa puitteessa säilytettiin vanha pulikkakorjaus, ja puite lasitettiin vedetyllä lasilla. Toisessa puitteessa vanha kittaus paikattiin ja siistittiin, ja vihertäväksi hapettunut ikkunapainike kiillotettiin. Puitteet paikkamaalattiin molemmin puolin maalarinvalkoisella pellavaöljymaalilla (Allbäckin valkoista, kauranharmaata ja mustaa maalia), ja kolot ja halkeamat kitattiin pellavaöljykitillä. Puitteet jäivät valmiiksi maalausta vaille, mutta ne nostettiin kuitenkin paikoilleen.

U L K O - O V E T

Työhuoneen ulko-oven kunnostus oli ilmeisesti joskus aiemmin jäänyt kesken. Ovihevyn sisäpuolen huokolevyssä oli paksu, pahasti halkeillut maalikerros, joka pitäisi poistaa ja uusia. Karmissa, oven sisäpuolisissa kehyslistoissa ja oven ulkopuolisissa osissa oli kuitenkin vain ohut pohjamaalikerros, joka ulkopuolella jo paikoin rapisi. Ulkopuolella kamanassa karmen ja karmilistojen saumassa oli kesken jätettyä, tasoittamatonta kittäusta, joka oli kovettunut muotoonsa.

Oven ulkopuolen kunnostusta jatkettiin. Irtonainen maali poistettiin kaapimalla ja hiomalla sekä karmista, ovilaudoista että saranoista, joiden alkuperäinen musta väri oli maalattu yli valkoisella. Kuumurainen kittaus hiottiin sileäksi, ja syvät raot ja kolhut kitattiin pellavaöljykitillä. Ovi listoineen maalattiin kahteen kertaan maalarinvalkoisella pellavaöljymaalilla (Allbäckin valkoista, kauranharmaata ja mustaa maalia). Saranat maalattiin mustiksi pellavaöljymaalilla.

Salin ulko-oven edellisvuonna kesken jäänyttä kunnostusta jatkettiin. Ovilevyn ulkopinnasta ja syrjistä sekä ulkopuolen karmeista ja karmilistoista poistettiin irtoava maali kaapimalla ja hiomalla. Sisäpuolelta karmit ja karmilistat pestiin karhunkielellä. Kolot ja raot kitattiin pellavaöljykitillä. Ulkopuoli listoituksineen maalattiin kertaalleen samalla maalarinvalkoisella maalilla kuin työhuoneen ovi. Toinen maalikerros ja saranoiden maalaus jäivät tehtäväksi seuraavassa rupeamassa.

Tuulikaapin ulko-ovi oli melko hyvässä kunnossa ja kaipasi vain pientä ehhostusta. Ovesa oli ehjä maalipinta, josta oli paikoin tihkunut läpi pihkaa. Ovi pestiin, pihkapisarat rapsittiin varovasti pois puukolla ja niiden kohdat paikkamaalattiin. Saranat maalattiin mustiksi pellavaöljymaalilla.

TAKKOJEN KUNNOSTUS

12

Salin ja työhuoneen takoissa ja makuuhuoneen muurin rappauksessa oli halkeamia ja kolhuja. Molempien takkojen tulipesien saumat olivat rapautuneet ja otsapinnat nokeentuneet.

Irronnut laasti rapsuteltiin pois ja paikattavat kohdat puhdistettiin huolellisesti pölystä. Kolhujen pohjat muotoiltiin paremman tartunnan saavuttamiseksi kulmikkaiksi. Nokeentumat siivottiin kevyesti harjaamalla ja pesemällä. Salin takan tulipesän pohjasta poistettiin siihen joskus lisätty sementtikerros.

Tulipesien saumat ja rapautumat paikattiin savilaastilla (Potilan tiilitehtaan savea ja tiili/tulitiilimurskaa). Rappauspintojen kalkkisementtillaastilla paikattaviin kohtiin tehtiin vesilasipohjustus. Isoimmat paikkaukset tehtiin kalkkisementtirappauksella (Fescon rappauslaastia 65/35/600 ja Uulan Leineperi-kalkkitahnaa, sekoitussuhde n.80/20), sillä puhdas kalkkilaasti ei pysy kahi-tiilissä yhtä hyvin kuin punatiilissä. Hiushalkeamat täytettiin liitujauho-kalkkitahna-vesi-seoksella (Sateenkaarivärien liitujauhoa, Uulan Leineperi-kalkkitahnaa n.5% ja vettä).

Makuuhuoneen muuri oli rappauspinnalla, joten se päätettiin jättää kalkkisementtattuna. Rappaus on kauttaaltaan kopo ja siinä on pitkiä pystyhalkeamia, minkä takia sen uusimista tulee paloturvallisuuden vuoksi harkita.

Takat kostutettiin kalkkivedellä ja maalattiin kalkkimaalilla kertaalleen (Uulan Leineperi-kalkkitahnaa ja kalkkivettä; kalkkivesi valmistettu samasta tahnasta Uulan valmistusohjeen mukaan).

Molemmat takat oli joskus aiemmin pintakäsittely tulipesän yläpuolelta ja hyllyn päältä jollakin kiiltävän ja kovan pinnan muodostavalla aineella. Näihin kohtiin oli vaikea saada tarttumaan kalkkimaalausta. Jos kalkki alkaa hilseillä, tulee pintakäsittely hioa pois rappauksen päältä. Jos ongelmia ei ilmene, voidaan takat kalkita valmiiksi.

T U U L I K A A P I N L A H O V A U R I O

Tuulikaapin terassin lahovaurio paljastui luultua paljon laajemmaksi; se ulottui tuulikaapin ja osin myös käytävän lattian alle.

Tuulikaapin kohdalla oli vanha, jo kertaalleen korjattu lahovaurio, jota oli korjattu täytepohjan sivusta. Nyt lattia ja terassi olivat haltiapalkin romahduksen myötä painuneet uudelleen niin, että terassi valutti vettä tuulikaapin lattiarakenteisiin ja tuulikaapin kylkeen asennettu vesipelti ohjasi vettä talon sisänurkkaan, ei siitä pois.

Jotta ulkoseinää voitiin avata tuulikaapin kyljestä, tunkattiin yläsidepuuta porttikongin kohdalta ylöspäin siten, että kuorma nousi pois tuulikaapin puoleiselta nurkkapylväältä (ks. kansi), mutta kongin toisella puolella oleva, edellisvuonna korjattu pylväk jäi kuitenkin kantamaan.

Seinän ulkovuorauksessa oli vanha jatkoskohta noin 70 sentin korkeudella. Peiterimat katkaistiin sen yläpuolelta, ja osat merkittiin ja otettiin talteen takaisin asennettavaksi. Sisäpuolelta irrotettiin alaosaan pahasti lahonnut huokolevy sekä seinän alaosan vaakalaudoitus, jossa myös oli lahovaurioita.

Tuulikaappia ei ole talon alkuperäispiirustuksissa, ja se onkin rakennettu suoraan vanhemman terassilaudoituksen päälle. Alkuperäistä, 38 mm paksua ponttilautaa oli jäljellä oikeastaan vain tuulikaapin alla sekä upotettuna porrasaskelmassa. Muuten terassi oli uusittu 1980-luvulla 33 mm paksulla ponttaamattomalla ja 28 mm paksulla ponttilaudalla.

Tuulikaapin päällimmäinen laudoitus oli 28 mm paksua ponttilautaa. Sen päällä on ilmeisesti ollut linoleummatto; lattialaudat olivat pintakäsittelmättömät ja niiden päällä oli kahdella sivulla mattolista ja kahdella sivulla rivi nupeja. Ovinurkassa oli näkyvää sienikasvustoa.

Tuulikaapin ja terassin lattiat purettiin. Tuulikaapissa laudoitusten välissä oli bitumihuopa, jonka alta puretuissa terassilaudoissa näkyi terassin vanha kuultavan tummanruskea lakkapinta.

Nurkkapylväs irrotettiin ja siirrettiin syrjään purkutöiden tieltä. Koko alapohjarakenne oli pahoin lahonnut 1980-luvun paikkapaloja myöten. Vasojen välissä rossilaudoituksen varassa oli osaksi maatumutta lastutäytettä. Rossilautojen päällä vasojen välissä oli tervahuopaa, jonka reunat oli nostettu vasoja vasten, ja täytetila jatkui yhtenäisenä ruokavaraston alle.

Syöksytörven betonisuppilo kivineen jouduttiin kaivamaan pois työskentelyn tieltä.

Täytteet poistettiin ja lahonneet rossilaudat katkaistiin ruokakomeron seinälinjaa pitkin. Kun terassi oli purettu pois, nähtiin, että ruokavaraston rossilaudoituksen varassa oli osaksi maatumutta lastutäytettä. Rossilautojen päällä vasojen välissä oli tervahuopaa, jonka reunat oli nostettu vasoja vasten, ja täytetila jatkui yhtenäisenä ruokavaraston alle. Se nostettiin takaisin paikalleen tunkilla ja kiinnitettiin pitkillä ruuveilla ja aluslevyillä vasoihin.

Ruokavaraston alta keittiön ali vastakkaiselle ulkoseinälle ulottuva haltijapalkki oli pudonnut kiviltään ja roikkui alapohjasta. Haltijapalkki tunkattiin ylös ja tuettiin uudelleen kiville, jolloin keittiön ja tuulikaapin sisäovet alkoivat taas sulkeutua kauniisti.

Ruokavaraston seinän viereen tehtiin uusi tuki, jolla katkaistujen lattiava-sojen päät lepäävät. Vanhoista alasidepuista poistettiin laho puuaines. Toisen pää muotoiltiin lapaliitosta varten, toista jouduttiin jatkamaan kylkeen lyödyn koolingin avulla, sillä laho jatkui talon alle.

Tuulikaapin uusi alapohja päätettiin tehdä ilman rossilautoja ja täytteitä, koska siinä oli toistuvasti ollut lahovaurioita, eikä lattian lämpimyyden juuri-kaan vaikuta käyttömukavuuteen. Ruokavaraston ja tuulikaapin välistä seinää jatkettiin alas niin, että ruokavaraston alapohjan täytetila sulkeutui.

Tuulikaapin uudet lattiakoolingit lovettiin uuteen alasidepuuhun ja kiinnitettiin siihen ruuveilla. Toisesta päästään ne tuettiin uuteen lattiantukeen ja vanhoihin vasoihin. Tuulikaapin uusi lattialaudoitteus tehtiin 28 mm paksusta ponttilaudasta - muuta ei ollut aikataulun puitteissa saatavilla.

Käytävän seinältä paljastuneet pystyraudat (alkuperäinen sisäpinta, jonka sisäpuolelle on 1930-luvulla lisätty huokolevy ja vaakalaudoitteus) olivat alapäästään lahoja, mutta ne jätettiin toistaiseksi paikalleen. Niiden päälle laitettiin tervapaperi, joka limitettiin vanhan tervapahvin kanssa.

Ulko-oven karmi tuettiin vasojen väliin sovitetulle tuelle. Karmin alanurkan lievä lahovaurio ei uudessa rakenteessa pääse etenemään.

Toista alasidepuuta jatkettiin viistopäisellä ja kallistetulla lapaliitoksella, joka lukittiin paikoilleen kiilatapeilla. Alasidepuiden nurkkaan tehtiin hakasalvain.

Pylvään nelikulmaiseksi muotoiltu alapää oli lahonnut pahoin. Alapää poistettiin ja korvattiin irrallisella osalla, joka liitettiin tapilla pylvääseen. Se saatiin tukevasti kiinni terveeseen puuhuun, vaikka pylvään reunassa olikin lahoa.

Uusi alaosa tervattiin ja pylväs nostettiin paikalleen. Se kiinnitettiin alasi-
depuiden nurkkaliitoksen päälle vanhaan tapaan vinonaulaamalla.

Terassilaudoitus tehtiin samasta 28 mm:n ponttilaudasta kuin tuulikaapin lattia, sillä aikataulu ei antanut myöten alkuperäisenkaltaisen, paksumman laudan höyläyttämiseksi. Alusrakenteet tervattiin. Tuulikaapin seinän alaosan lahonnut vaakalaudoitus korvattiin uudella. Työssä käytettiin 21 mm:n vahvuista raakaponttilautaa, joka vastasi hyvin alkuperäistä materiaalia.

Tuulikaapin ulkoseinälle laitettiin ulkovuorauksen alle huokolevyn lisäksi tervapaperi, vaikkei siinä sellaista aiemmin ollutkaan. Sisänurkan alareuna paperoitiin kahteen kertaan.

Tuulikaapin sisäseinä levytettiin uudelleen huokolevyllä. Levy on Oivalan vanhaa varastoa. Levyn pohjamaalauksen jälkeen huopanaulojen kannat kitattiin vanhaan tapaan pellavaöljykitillä. Kittaukset ehdittiin maalata kertaalleen, mutta levyn valmiiksimaalaus jäis seuraavaan rupeamaan.

Tuulikaapin lattia öljyttiin raa-alla pellavaöljyllä, johon sekoitettiin mustaa ja englanninpunaista pellavaöljymaalaa, tavoitteena lattian vanha värisävy. Öljyn annettiin imeytyä muutama päivä, minkä jälkeen lattia hierottiin kuivaksi kankaalla.

Terassi muotoiltiin samanmuotoiseksi kuin se oli ollut: vaikka lauta oli 28 mm paksua, askelmien reunat tehtiin 33 mm paksuiksi. Upotetussa askelmassa käytettiin vanhat 38 mm vahvat astinlaudat. Uudet osat kiinnitettiin naulojen sijasta tummilla rst-ruuveilla.

1980-luvun korjauksen peruja oleva vesipelti jätettiin pois, ja sen sijalle tehtiin yläpinnastaan kallistettu, vesiuralla varustettu, puinen vesilista, joka jatkuu tuulikaapin nurkasta terassin reunalautana. Vesilista kallistettiin lisäksi ohjaamaan vedet nurkasta pois päin.

Terassi maalattiin mustaksi Uulan Roslagin mahongilla, jota oli hiukan ohennettu raa'alla pellavaöljyllä (purkki oli vanha ja väri paksua tahnaa). Vanhojen julkisivulautojen ja -rimojen vinot jatkokset ja vino alapinta sekä

vesilista maalattiin portin kunnostuksesta jääneellä Saxotol-pellavaöljy-maalilla taivaansiniseksi.

Ulkovuorausta täydennettiin tarpeen mukaan uudella laudalla ja rimalla, ja vuoraus kiinnitettiin takaisin paikalleen ruuveilla (sekä alkuperäinen että 1980-luvun korjauksen kiinnitys oli tehty nautoilla). Ruuvinkannat ja lautojen päät maalattiin yli, ja lopuksi syöksytorven osat sovitettiin takaisin paikoilleen.

P I E N T Ä S Ä Ä T Ö Ä

Edellisvuotiset julkisivupaikkaukset maalattiin kahteen kertaan pellavaöljymaalilla, joka oli sekoitettu Allbäckin hopeanharmaasta, kauranharmaasta ja mustasta maalista.

Koska ulkomaalaukseen sopivia työpäiviä oli vain pari, jouduttiin työtä nopeuttamaan: raa'alla pellavaöljyllä pohjustamisen sijasta käytettiin raa'alla pellavaöljyllä ohennettua pohjamaalia (Allbäckin maaleissa on ”yhdenpurkinsysteemi”): Pohjakäsittelyksi tulee sively raa'alla pellavaöljymaalilla, minkä jälkeen maalataan kahteen-kolmeen kertaan ohentamattomalla maalilla).

Verstaan ja portin uudet kynnykset, jotka olivat edellisvuonna jääneet pintakäsittlemättä, harjattiin teräsharjalla ja käsiteltiin vanhojen kynnysten tapaan Uulan mustalla Roslagin mahongilla. Roslagin mahonkia ohennettiin hiukan raa'alla pellavaöljyllä, jotta se imeytyisi paremmin puuhun. Samalla sively helpottui.

Tuulikaapin sisäoven kamarilukko irrotettiin, ja lähetettiin Rakennusapoteekkiin korjattavaksi.

Portinpuoliskoiden tummanruskeat saranasyrjät siivottiin vaaleansinisistä maalitahroista ja harjanteista, osin puukolla raaputtamalla, ja osin Roslagin mahongilla retusoimalla (kuvassa syrjä ennen siistimistä). Sovituksessa puupinnalle jääneet sisäsyrjän osat siveltiin portinkunnostuksesta jääneellä, voimakkaasti ohennetulla mustalla Roslagin mahongilla.

Vanhan saunan eli nurkimmaisen vierashuoneen pikkuikkunaan asennettiin tuulihaaksi pitkä messinkinen kajuuttahaka (ikkunassa oli vanhastaan sormihaan sijasta lyhyt messinkinen kajuuttahaka).

V I E L Ä T E H T Ä V Ä Ä

- merenpuolen terassin portaiden, terassitason ja pylväiden sekä pihanpuolen irrallisten porrasaskelmien uusiminen
- saunan porrasaskelmien korjaus
- sisäpihan pylväiden huoltomaalaus
- tuulikaapin sisäseinien valmiiksi maalaus
- verstaan lahon alasidepuun uusiminen
- käytävän ja tuulikaapin välisen nurkan lahorjaus
- julkisivuverhouksen helmojen kunnostaminen (lahovarioita)
- ikkunoiden ja terassin lasiovien sekä karmien ja karmilistojen ulkopuolten maalaaminen kolmanteen kertaan (vanhempi kermanvalkoinen sävy?)
- keittiön ulko-oven kunnostus (sisäpuolen maalipinta kolhiintunut ja halkeileva) ja ulkopuolen värimuutos (lasiovien vanha kermanvalkoinen sävy?)
- keittiöterassin kaiteiden maalaaminen julkisivuväriin (eivät pysy siisteinä valkoisina; alkuperäisestä väristä ei ole tietoa)
- salin oven saranoiden värimuutos (palautus mustiksi)
- käytävän vanhan ulko-oven kehysten kunnostus (maali rapisee)
- ruokakomeron, keittiön ja salin ovien kunnostus (maali lohkeilee, heloja rikki)
- makuuhuoneen oven paikkamaalaus ja teipinjälkien poisto sekä ovenkahvan kunnostus
- sisäovien karmien pesu ja paikkamaalaus (kolhuja ja paikoin rapisevaa maalia)
- vanhan saunan oven kunnostus molemmin puolin (sisäpuolelta esiin vihreä väri?)
- vierashuoneen oven kunnostus sisäpuolelta (maali kuoriutuu)
- pieniruutuisten ikkunoiden sisäpuolen paikkamaalaus ja -kitta
- kytkettyjen ikkunoiden paikkamaalaus ja -kitta
- ruokakomeron sisätuplien valmiiksi maalaus
- verstaan oven katkenneen lankahaan korvaaminen uudella samanlaisella
- itikkaverkot keittiöön ja saliin
- ulkokuorauksen maalaus (vanhempi kellanharmaa sävy?), sisäjulkisivujen

- huoltomaalaus vanhalla, vähemmän räikeällä sinisellä sävyllä (aito koboltti?)
- keittiön lieden (Rame) tuhkaluukun rikkiäisen kahvan vaihtaminen uuteen (uusi on jo hankittu)
- liesitason kunnostus liesimustalla tai öljypoltolla
- tuulikaapin korjatun kamarilukon palauttaminen paikalleen
- keittiön loisteputkivalaisimen vaihtaminen parempaan valaisimeen (esim. Ifön Bernadotte) ja erilliseen tuplapistorasiaan, jolloin varjolista (myöhempi lisä) saadaan poistettua
- ulkokalusteiden kunnostus (puutarhakalusteet ja ulkohuonekalut, lintulauta ym.) ja salin ruokapöydän tuolien kunnostus (auneita liitoksia, katkennut poikkipuu)
- lipputangon palauttaminen
- saunan ikkunoiden huoltokitta ja -maalaus
- makuuhuoneen katkenneen vaatekoukun vaihtaminen vastaavaan uuteen
- replikoiden teettäminen saunan pölkkyistuinten tyyneistä

HUOM!

Vesikourut olisi syytä palauttaa alkuperäisen malliseksi pikimmiten. Nykyiset, 1980-luvulla asennetut kourut ovat liian matalat ja jatkuvasti tukossa. Kun kourujen kallistukset ovat riittämättömät tai suorastaan väärät (esim. roikkuvat keskeltä), vesi valuu alas mistä sattuu ja aiheuttaa laho- ja maalivaurioita. Tämän vuoksi esim. julkisivumaalausta ei ole mielekäästä tehdä ennen kourujen uusimista.

Ensiapuna voisi valmistaa pitkäkartisen ”kourulusikan”, jolla nykyiset kourut voisi tyhjentää turvallisesti maanpinnalta käsin, ja kaikki kesävuokralaiset voisi velvoittaa viikottaiseen kourujen kaapimiseen.

Lisäksi sisäpihan pylväiden kohdalle tulisi tehdä riittävän kookkaat mutta samalla huomaamattomat kukkakepit, joita pitkin köynnökset saisivat kiivetä. Nyt köynnökset nojaavat pylväisiin ja niitä pitkin valuva vesi päätyy lahottamaan terassia.

T A R V I K K E I T A

maalit: Allbäckin puhtaanvalkoinen, hopeanharmaa, musta sekä kauranharmaa pellavaöljymaali, joihin sekoitettu sinkkivalkoista, ohennettiin julkisivun pohjamaalauksessa hiukan Allbäckin raa'alla pellavaöljyllä

tuulikaapin lattiaöljy: Allbäckin raa'asta pellavaöljystä sekä mustasta ja englanninpunaisesta pellavaöljymaalista tehty seos

maalinpoisto ja työvälineiden puhdistus: Allbäckin pellavaöljysuopa

tuoreiden maalityökalujen puhdistus: pellavaöljysuopa ja balsamitärpätti

ikkunakitti: Allbäckin pellavaöljykitti (pellavaöljyvernissaa ja liitua)

lasit: 3 mm:n vedetty konelasi

lasitus: tiftilanka

verstaan ja portin kynnysten käsittely: verstaasta löytynyt, vanha ja paksuuntunut Uulan musta Roslagin mahonki, ohennettiin hiukan Allbäckin raa'alla pellavaöljyllä

terassien (tuulikaapin uusi terassi ja edellisvuonna tehty uusi keittiöterassi) rakenteiden tervaus: hautaterva

savilaasti: Potilan tiilitehtaan savi ja tiili/tulitiilimurska

kalkkisementtilaasti: Fescon rappauslaasti 65732/600 ja Uulan leineperi-kalkkitahna

pohjustus: vesilasi (apteekista)

hiushalkeamien täyttö: Sateenkaarivärien liitujauho ja Uulan leineperi-kalkkitahna

kalkkimaali: Uulan leineperi-kalkkitahna ja kalkkivesi (valmistettu samasta tahnasta)

